

[سه شنبه 22 اردیبهشت 1394 - 23 رجب 1436 - 12 مه 2015](#)

استقلال بحرین از ایران با تأیید سازمان ملل متحد...

22 اردیبهشت در گذر تاریخ

* استقلال بحرین از ایران با تأیید سازمان ملل متحد (1349 ش)

اشاره:

در بیست و دوم اردیبهشت ماه سال 1349 شورای امنیت سازمان ملل متحد با صدور قطعنامه شماره 278، نظرخواهی فرستاده سازمان ملل از مردم بحرین را تأیید کرد و به این ترتیب، این کشور جزیره‌ای، مستقل شد.

فرستاده سازمان ملل به بحرین، در مدت دو هفته، از طریق گفتگو با سران قبائل و افراد صاحب نفوذ در این کشور، به این نتیجه رسیده بود که بحرین مستقل شود. جزیره بحرین در خلیج فارس قبل از ظهور اسلام جزو قلمرو ایران بود و با تشکیل حکومت اسلامی، تحت کنترل خلفای مسلمان درآمد.

از اوایل قرن هفتم هجری، بار دیگر به ایران ضمیمه شد تا این که پس از چندین بار جابجائی قدرت در این جزیره، بحرین در آستانه جنگ جهانی اول، تحت الحمایه انگلستان گردید.

با این حال، ایران همواره بر حاکمیت خود بر بحرین تأکید داشت و به انگلیس به خاطر اشغال بحرین اعتراض می‌کرد. در اوایل دهه 1340 ش انگلیس به دلیل ناتوانی در اداره مستعمراتش، تصمیم به عقب‌نشینی از خلیج فارس گرفت، لذا با توافق رژیم شاه، زمینه‌سازی برای یک نظرخواهی در بحرین، زیر نظر سازمان ملل، برای تعیین تکلیف این جزیره فراهم شد که به استقلال آن انجامید و حاکمیت چند قرنی ایران بر بحرین در 24 اردیبهشت 1349 پایان پذیرفت.

* ایران و قطر اسناد تحدید حدود فلات قاره را مبادله کردند. (1349 ش)

* ولیعهد اردن و همسرش برای یک دیدار 5 روزه وارد تهران شدند (1355 ش)

* کنفرانس بزرگ ملت های مسلمان در استانبول ترکیه با حضور نمایندگان 400 میلیون مسلمان گشایش یافت (1355 ش)
* وزیران دارائی و مسئولان نفت کشورهای عضو اوپک در میان تدابیر امنیتی کنفرانس خود را در پاریس آغاز کردند (1355 ش)
* مراسم بزرگداشتی در کاشان به مناسبت شهدای قم با حضور جمعیتی حدود 3 هزار نفر در مسجد گذر باباولی برگزار شد. (1357 ش)

اشاره:

در پایان ضمن برپائی تظاهرات، تعدادی از شیشه های مغازه ها و بانک ها شکسته شد و عده ای دستگیر شدند.

* رادیو بی بی سی اعلام کرد: ایران و انگلستان یک مجتمع بزرگ اسلحه سازی در اصفهان ایجاد خواهند کرد (1357 ش)

* رحلت عارف زاهد «سید ابوالحسن حافظیان مشهدی» (1360 ش)

اشاره:

سید ابوالحسن حافظیان مشهدی از بزرگان عرفا، استاد مسلم علوم غریب و صاحب مرتبه‌ای بلند در ریاضات شرعی بود. وی نخست به تحصیل ادبیات، ریاضی، طب، نجوم، هیئت، فقه و اخلاق پرداخت. سپس وارد ریاضت و تزکیه نفس گشت و از مرحوم حاج شیخ حسنعلی اصفهانی بهره برد.

پس از چند سال به همراه شیخ مجتبی قزوینی به قزوین رفت و به خدمت سید موسی زرآبادی رسید و مراتبی فوق‌العاده کسب کرد.

حافظیان مشهدی از آن پس سالیانی چند در حجره فوقانی در صحن عتیق رضوی به عبادات و ریاضات اشتغال داشت. سپس به هند رفت و پس از ده سال به مشهد بازگشت و تا اواخر عمر نیمی از سال را در مشهد و نیمی در کراچی بود.

شیعیان و اهل سنت آن دیار به حافظیان مشهدی ارادت داشتند و از او بهره‌مند می‌گشتند. از آثار ایشان می‌توان به

«لوح محفوظ» و لوح «جنة الاسماء» که هر دو مایه حفظ و برکت است، اشاره کرد. همچنین ضریح مبارک پیشین حرم

حضرت امام رضا (ع) از آثار ایشان است.

حافظیان مشهدی از سال‌ها پیش به فکر تعویض ضریح فولادی که فرسوده شده بود، افتاد و پس از اتمام ساخت ضریح به وسیله هنرمندان اصفهانی و مشهدی و انتقال ضریح فولادی به موزه آستان قدس، ضریح مذکور نصب گردید و در نیمه شعبان 1379 ق از آن بهره‌برداری شد.

سید ابوالحسن حافظیان مشهدی سرانجام در بیست و دوم اردیبهشت 1360 در مشهد درگذشت و رخ در نقاب خاک کشید.

* انفجار بمب در خیابان ناصر خسرو تهران و شهادت عابرین بی‌پناه توسط منافقین (1364 ش)

اشاره:

در ادامه بمب‌گذاری توسط منافقین و گروهک‌های ضد انقلاب به منظور تضعیف نظام اسلامی و ناامن جلوه دادن جامعه،

گروهک منافقین این بار در خیابان ناصرخسرو تهران که محلی پر تردد در مرکز شهر بود، اقدام به عمل جنایتکارانه بمب‌گذاری نمودند.

این بمب که از نوع زمانی و با قدرت تخریبی پنجاه پوند تی.ان.تی بود، باعث ویرانی و آتش‌سوزی یک ساختمان دو طبقه و یک کارگاه تولیدی پوشاک گردید. در این حادثه 9 نفر از هموطنان بی‌گناه به شهادت رسیدند و 45 نفر دیگر مجروح شدند. همچنین 15 دستگاه اتومبیل در آتش سوخت و به 25 مغازه آسیب وارد آمد. این عملیات جنایتکارانه، سرآغازی بر روند گسترش بمب‌گذاری‌ها در سال 1364 بود که با قصد ایجاد رعب در مردم و مسئولان و ناامنی جامعه صورت می‌گرفت. گروهک منافقین علی‌رغم سردادن شعارهای پوچ نجات خلق و آزادی‌بخشی به ملت ایران، مرتکب چنین جنایات هولناکی می‌شدند و این اعمال، دروغ بودن اهداف آنان را بیش از پیش به همگان اثبات نمود.

* درگذشت پرویز شهریاری چهره ماندگار ریاضی (1391ش)
اشاره:

پرویز شهریاری بامداد روز، 22 اردیبهشت ماه در بیمارستان جم تهران بر اثر سکته قلبی چشم از جهان فرو بست. وی چهره ماندگار ریاضی ایران و تاکنون بیش از 200 جلد کتاب در زمینه ریاضیات، نگاشته و برگردان کرده بود. دکتر شهریاری استاد ریاضیات و سردبیر مجله‌های «وهومن» و «چیستا» و «ریاضی و مردم» بود که پس از 86 سال زندگی پر بار علمی و فرهنگی درگذشت. وی در سال 1345 نشان درجه یک علمی و در سال 1384 به عنوان چهره ماندگار در رشته ریاضیات انتخاب و معرفی شد. پرویز شهریاری بارها توسط دانشگاه‌های خارجی دعوت به کار شد ولی ترجیح داد در داخل کشور بماند و به هموطنان خود خدمت کند. پیکر این استاد زرتشتی، 22 اردیبهشت در آرامگاه زرتشتیان تهران در قصر فیروزه آرام می‌گیرد. پرویز شهریاری، ریاضیدان و چهره ماندگار ریاضی ایران، در سال 1305 در کرمان زاده شد، وی تا سال سوم دبیرستان را در دبیرستان ایرانشهر در شهر کرمان گذراند و وارد دانشسرای مقدماتی کرمان شد. در خرداد ۱۳۲۳ فارغ‌التحصیل شد و برای ادامه تحصیل به تهران آمد. در تهران در سال 1332 در رشته ریاضی از دانشکده علوم دانشگاه تهران و دانش‌سرای عالی فارغ‌التحصیل شد. وی یک سال در شیراز معلم بود و در 1333 به تهران آمد. آن روزها در دبیرستان اندیشه و دبیرستان‌های مربوط به گروه فرهنگی خوارزمی درس می‌داد و در دانشکده فنی دانشگاه تهران، در کلاس‌های روزانه و شبانه دانشگاه تربیت معلم و در اراک در مدرسه عالی علوم اراک هم مشغول تدریس بود. از این استاد بزرگ بیش از صد عنوان کتاب درسی ریاضیات، از جمله دوره کتاب‌های درسی ریاضی سه سال اول دبیرستان نظام قدیم، دوره کامل ریاضیات دبیرستانی و کتاب‌های مسائل مربوط به آن و جبر سال سوم رشته ریاضی و سه جلد کتاب آنالیز ریاضی، بیش از 97 کتاب کمک درسی به صورت ترجمه و تألیف، حدود 20 کتاب در زمینه‌های مختلف تاریخ، فلسفه، کاربرد و آموزش ریاضیات و 9 جلد کتاب سرگرمی در ریاضیات به دانش‌آموزان و دانش‌پژوهان ریاضی کشور ارائه شده است. استاد شهریاری علاوه بر این آثار، کتاب‌های دیگری در زمینه‌های مختلف تألیف یا ترجمه کرده که در این ارتباط می‌توان به کتاب‌های «دانشمندان و هنرمندان»، «خانه اهریمن»، «دانش و شبه دانش»، «دو درس کوتاه درباره دیرین‌شناسی»، «قطاری که در بعد چهارم گم شد» و «نظریه نسبیت در مسئله‌ها و تمرین‌ها» اشاره کرد.

23 رجب در گذر تاریخ

* رحلت عالم بزرگ «سیدحسین کوه کمره ای» (1299 ق)
اشاره:

عالم بزرگ آیت‌الله سید حسین کوه کمره‌ای از بزرگان علمای شیعه است که تَسَبُّ شریفش با 24 واسطه به امام حسین(ع) می‌رسید.

وی پس از فراگیری مقدمات راهی نجف گردید و سال‌ها در عتبات عالیات از محضر شیخ کاشف الغطاء، شیخ محمدحسن صاحب جواهر و شیخ انصاری بهره‌مند گردید.

12 می در گذر تاریخ

* تقسیم برلین پایتخت آلمان به دو قسمت شرقی و غربی (1949م)
* اعلام آتش‌بس میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان (1994م)